

Trípartasamráðingar um arbeiðsmegi eru vegurin framá

Samtak

Nú tosað verður um at lata arbeiðsmarknaðin upp fyri arbeiðsfólki uttan fyri norð-anlond er týðningarmikið at rætt verður borið at. Har trot er á arbeiðsmegi skulu arbeiðsfólk sleppa inn í landið, men tað er ikki ráðiligt at lata arbeiðsmarknaðin upp á víðan vegg meðan arbeiðs-loysi innan nógvar vinnur er metstórt.

Eins og føroyingar fara út um landoddarnar at fáa sær arbeiði skal verða gjørligt hjá útlendingum at koma til Føroyar at arbeiða í styttri og longri tíðarskeið, tá ið trot er á arbeiðsmegi.

Mentunarliga, politiskt og sosialt ríkað útlendingar samfelagið og eiga Føroyar ikki at ræðast at lata dyrnar upp fyri útlendingum. Sum er kann arbeiðsmegi úr Norðanlondum frítt ferðast

millum lond, og hava sera nógvir føroyingar nýtt møgu-leikan at fara í annað norður-land at arbeiða og norður-lendingar eru eisini komnir hendavegin.

Fáa smidliga skipan

Feløgini í Samtak halda, at atlit má takast til arbeiðsloysi í landinum, tá ið útlendsk arbeiðsmegi skal inn í landið, men at har tørvur er á, og ongin er í landinum at gera arbeiða, har skal loyvast at taka fólk inn uttanfyri norð-urloond.

Tað ber til at fáa arbeiðsmegi inn í landið, um talan er um trot ella “væsentliche beskæftigelsesmæssige hen-syn”, sum tað stendur í lógini, tó eru atfinningar um, at tað er ov long tíð frá at søkt verður um arbeiðsloyvi, til arbeiðstakarinn kann koma inn í landið.

Feløgini í Samtak halda, at

har trot er á arbeiðsmegi, skal tað loyvast á ein smidligan hátt at taka fólk inn, men at tað skal ikki opnast upp fyri útlendskari arbeiðsmegi sum heild, tí arbeiðsloysi er enn metstórt.

“Mangla tað elektrikarar, serligir ráðgevar, lækna ella onnur, sum vit ikki hava í landinum, so skal vera gjørligt at fáa hesi inn í landið uttan stórvegis hóvasták,” siga feløgini í Samtak

“Soleingi vit hava 1000 – 1500 fólk, sum eru arbeiðsleys, so kunnu vit ikki lata arbeiðsmarknaðin full-komiliga upp”, leggja feløgini í Samtak dent á.

Trípartasamráðingar

Feløgini eftirlýsa fleiri arbeiðsskapandi tiltøkum, førleikamenning, førleika-meting og fleiri læru- og út-búgvingarmøguleikar fyri arbeiðsleys, so at arbeiðsmeg-

in er klár at taka við nútíðar og framtíðar avbjóðingum.

Feløgini í Samtak heita á Johan Dahl, landsstýrismann við vinnumálum, um at kalla partarnar á arbeiðsmark-naðinum inn til tríparta-samráðingar um spurningin um arbeiðsmegi.

Á henda hátt átti at verið gjørligt at funnið framm til eina skipan sum partarnir á arbeiðsmarknaðinum og politiska skipanin vóru nøgd við. Feløgini í Samtak vilja virka fyri eini loysn sum loysir trupulleikarnar, men sum eisini tekur hædd fyri tí veruleika, at arbeiðsloysi er í landinum, og at tað má basast áðrenn arbeiðsmarknaðurin verður opnaður fyri øllum uttanfyri norðanlondum.

Viðmerking til Jenis av Rana, lækna og tingmann

*Eru Føroyar eitt demokratiskt
og kristiligt land?*

Sólborg Dulavík

Henda spurning setti eg mær, tá eg hevði lisið grein, har Jenis av Rana, langar út eftir teimum samkyndu. Eg bleiv skelkað og í fleiri dagar orkaði eg ikki at lesa tað umaftur. Eg havi havt teg, Jenis sum kommunulækna í fleiri ár, og havi bara gott at bera tær frá tí síðuni. Eg skilji ikki at vit bæði, sum kallað okkum trúgvandi, kunnu verða so ósamd um hvørji rættindi næsti okk-ara hevur.

Men aftur til tað tú skriv-aði – tú bólkar samkynd undir eitt og dregur tey niður í dikið og traðkar á tey, samstundis sum tú tekur rættin til, at draga Guð, sum einki menniskja hevur sæð, niður á títt støðið og tínar tulkingar – eg citeri “Men tað kann ikki verða øðrvísi, tá man ikki livir tað liv man er skaptur til.”

Nær liva vit lívið vit eru skapt til? Hvør kasti fyrsta steinin?

Útsøgnin ella skriviningin er á einum støði sum er sera ræðandi fyri meg.

Eg eri 79 ár og havi livað meginpartin av mínum lívi í Føroyum, og eisini verið tíðarskeið í Danmark og Noregi, uttan at síggja nak-að til henda bólka-ræðu-leika, tú skrivar um.

Tey eg havi hitt, hava verið hampulig og fitt og

tá eg havi tosað við onnur um tað sama, hevur eingin hesa ræðumyndina av sam-kyndum. Tí hevði tað verið áhugavert at vita, hvagani tú hevur hesi tíðindi ella hvar tú hevur hitt hesi menniskjuni.

Eftir míni sannføring virðir tú ikki landsins lóg sum paragraf 266 b. Sam-bært hesi lóg eru vit øll javnsett við at tað ikki er loyvt at happa ella dis-krimenera onnur.

Eg veit ikki hví tú leggur eftir minniluta bólkom, eg síggi ikki at tað kann verða av kærleika, men heldur ein eggjan til tey sum hava eina fragd í at happa hendan umtalað ból. Sannleikin er tann, at nøkur verða happa so nógv at tey rýma av landinum, ella tað í verri er - ikki at orka at liva.

Sjálvsagt veit eg, at lívs-førsla og meiningar eru ymiskar innan allar sam-felagsbólkar. Vit eru øll skapað í Guðs mynd, - og eingin av okkum hevur havt nakað sum helst at siga ella gera við, hvussu vit blivu skapað ella undir hvørjum umstøðum vit sluppu at liva í.

Til seinast vil eg vísa á nøkur vers úr bíbliuni sum greina væl hvussu eg eigi at liva – Matteus. Kap. 22, vers 36 t. og v.40

Eg kann ikki reypa mær av at røkka tí altíð, men tað tekur ikki álvaran frá skriftini, fyri tað.

90 ár síðani tað láturliga ØLSTOVU-kvettið

Virgar T. Dalsgaard

Tann 8. november fyri akku-rát 90 árum síðani storm-aðu Adolf Hitler og fleiri av teimum fremstu national-socialistunum ein nationalist-iskan høggra-politiskan fund í BÜRGERBRÄUKELLER í München og proklameraðu, at teir vildu taka ræðið bæði í Bayern og í sjálvum Berlin. Bürgerbräukeller var eitt risastórt vertshús, har næstan 2000 fólk kundu sita til borð s.

Um tað mundið var ein hatskur nationalistiskur revanchustemningur í megin-partinum av Suðurtýsklandi, og tí roknaðu nazistarnir við, at teir spontant fóru at fáa fundarfólkið við sær í einari kvettroynd móti tí demokratisku Weimar-repu-blikkini.

Saman við Hitleri vóru millum nógvar aðrar Her-mann Göring, Rudolf Hess, Ernst Røhm, Julius Streicher, William Frick, og endiliga hetjan frá Verðinskrígunum, generalurin Ludendorff.

Uttanfyri ølstovuna stóð ein tøtt rúgva av al-vápnadum SA-monnum, teimum sonevndu BRÚN-SKJÚRTUNUM, sum m.a. skutu við maskinbyrsum fyri at ræða fundarfjöldina. Hitler sjálvur reikaði runt inni í ølstovuni og peiggjaði

við einum revolvera, sum hann skjeyt við beint upp í loft fyri at imponera og styggja gestirnar, meðan hann rópti, at Weimar-republikkin var avtikin. Tað ovfarna fundarfólkið tók ikki Hitler heilt í álvara, fyrr enn Ludendorff við sín-um autoriteti fekk sissað Hitler somikið, at fólk for-stóðu, hvat hann ætlaði. Ludendorff og Göring fingur vent stemninginum til hatskar nationalistiskar parolur móti Berlin. Dagin eftir fóru menn við Luden-dorffi á odda marcherandi móti Ráðhúsinum í Münch-en og kravdu, at bæði poli-ti og býráð vórðu avsett beinanvegin. Men tá hevði Berlin longu sent boð um, at tann tápuligi uppreist-urin skuldi knúsast eirinda-leyst. Tessvegna sperraði ein

vælvápnað politifjöld uppá meira enn 100 mans nazist-unum vegin til Ráðhúsið, og tá ið Hitlers menn vildu bróta manngarðin, fóru politist-arnir at skjóta við tí úrsliti, at 16 nazistar alt fyri eitt lógu eftirá, og fleiri m.a. sjálvur Göring blivu illa særdir. Tá máttu nazistarnir yvirgeva seg og vórðu handtiknir.

Hitler sjálvur og fleiri aðrir vórðu settir í fongsul.

Aftaná flentu norður-týskarar nógv at ti illa fyri-reikaðu og láturligu kvett-royndini, men bara góð níggu ár seinni var hesin supernationalistiski og fják-uti figururin blivin ríkis-kanslari í øllum Týsklandi. Tá hevði tann paranoidea nationalistiska pestin breitt seg til meginpartin av Tí týska Ríkinum.

